

ΛΙΓΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΣ – KAMI NOUR

Σκηνοθεσία: Αλί Ασγκάρι

Σενάριο: Αλί Ασγκάρι, Σαντμέρ Ραστίν

Ηθοποιοί: Μισάχ Ζαρέχ, Σαντάφ Ασγκάρι, Φορουζάν Γιαμσιντετζάντ

Φωτογραφία: Ιμάν Τασίν

Μοντάζ: Ιμάν Τασίν

Μουσική: Ναβίντ Ντιβάν

Χώρα: Ιράν, Σουηδία, Ιταλία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 87'

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.

Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ

Διακρίσεις: 2 υποψηφιότητες. Πρεμιέρα με συμμετοχή στο διεθνές διαγωνιστικό του Φεστιβάλ Βενετίας στις 11 Σεπτεμβρίου 2026.

Μετά τη σύλληψή του και την αφαίρεση της άδειας άσκησης του επαγγέλματος, ένας Ιρανός γιατρός χάνει τις ελπίδες του για το μέλλον και αποφασίζει να αφαιρέσει τη ζωή του. Όμως μια τελευταία μέρα μαζί με την οικογένειά του αρχίζει να κλονίζει την απόφαση αυτή.

Αυτή είναι η έκτη ταινία του σκηνοθέτη που γυρίζεται στο σύγχρονο Ιράν και η πρώτη που συμμετέχει στο διαγωνιστικό του Φεστιβάλ Βενετίας 2026. Ο πρωταγωνιστής της ταινίας «Ο σπόρος της ιερής συκιάς» Μισάχ Ζαρέχ υποδύεται εδώ έναν απογοητευμένο γιατρό που έχει χάσει

τις ελπίδες του για το μέλλον μετά τη σύλληψή του και την αφαίρεση της άδειας άσκησης του επαγγέλματός του. Αποφασισμένος να τερματίσει τη ζωή του θέλει να περάσει την τελευταία του ημέρα με τη μητέρα και τα αδέρφια του. Η συμπόνια τους και η συντοφιά της οικογένειάς του, τον φέρνει πίσω στην πραγματικότητα

«A Bit of Light» (πρωτότυπος τίτλος: Kami nour) του Ιρανού σκηνοθέτη Αλί Ασγκάρι, η οποία έκανε την παγκόσμια πρεμιέρα της στο διαγωνιστικό τμήμα του 83ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας (2026).

Ακολουθούν μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές κριτικές και αποσπάσματα του διεθνούς τύπου (press quotes) μεταφρασμένα στα ελληνικά:

«Η ιρανική απάντηση του Αλί Ασγκάρι στο "Μια Υπέροχη Ζωή" είναι ένα μικρό θαύμα... Είναι μια ταινία απαλλαγμένη από συναισθηματισμούς, που θεωρεί δεδομένο ότι ένας λογικός άνθρωπος που ζει στη σύγχρονη Τεχεράνη μπορεί να επιλέξει να πεθάνει με τους δικούς του όρους». **Indie Wire**

«Το βαθιά συγκινητικό δράμα του Αλί Ασγκάρι βρίσκει ελπίδα μέσα στην απόγνωση στη σύγχρονη Τεχεράνη». **Screen Daily**

«Ένα δράμα που επιβεβαιώνει τη ζωή, επικεντρωμένο σε έναν γιατρό με τάσεις αυτοκτονίας... Η διαδικασία τακτοποίησης των εκκρεμοτήτων του φωτίζει πολιτικές, επαγγελματικές και προσωπικές πτυχές που δεν είχαμε ξαναδεί, με έναν εξαιρετικά απροσδόκητο τρόπο». **Variety**

«Με μια εξαιρετική ερμηνεία (από τον Μισάγκ Ζαρέχ) και στιβαρή σκηνοθεσία, το "A Bit of Light" γέρνει την πλάστιγγα προς το θετικό... Η ταινία γίνεται άκρως επίκαιρη μέσα από τα σαρκαστικά σχόλια των χαρακτήρων για τον πόλεμο».

International Cinephile Society, ICS Film

Director's Statement

I have often wondered: when suffering becomes an inseparable part of our daily existence, what gives life its value? Can we ever separate our own existence from the lives of others? Are our choices truly only our own, or do they leave traces in the hearts and memories of those around us? Living in Iran, where economic hardship, political uncertainty, and the constant shadow of war have become part of everyday life, I have witnessed how people continue to endure, to care for one another, and to create small moments of hope. Perhaps what allows us to keep going is not the absence of suffering, but the invisible connections that bind us together, the feeling that our existence is intertwined with the lives of others.

Kami Nour explores the fragile space between despair and the quiet forces that keep us connected to life. Through ordinary gestures and seemingly insignificant encounters, it reveals how meaning can emerge from the smallest moments: an act of kindness, a familiar presence, a shared silence, or the gentle touch of a mother's hand.

For me, this film is not a story about sorrow, but about the invisible bonds that make life worth holding onto. Suffering may never disappear completely, and life may remain filled with uncertainty and injustice. But perhaps the value of life has never depended on the absence of pain. Perhaps it lies in our ability to love, to be loved, and in the traces we leave behind in the lives of others.

La Biennale di Venezia

Venice 'A Bit of Light' Review: Ali Asgari's Iranian Answer to 'It's a Wonderful Life' Is a Bit of a Miracle
Venice: On the eve of the current Iran war, a doctor prepares for suicide in a day-in-the-life drama that offers a mighty and coherent outlook on the big questions.

The painful phenomenon of suicide has preoccupied philosophers since the dawn of their discipline. Albert Camus gave it primacy over all other existential concerns. "There is but one truly serious philosophical problem, and that is suicide," he wrote in "The Myth of Sisyphus".

One of Ali Asgari's many achievements in "A Bit of Light" is how he avoids relitigating the obvious heavy personal, social, and theological arguments around this most sensitive of subjects. This is not a light movie, nor is it unconcerned with the value of a single human life. It's simply unshackled by ass-covering sentimentality and takes as a given that a sane person living in contemporary Iran might choose to die by their own hand on their own terms.

Asgari trusts this premise's power and mounts a finely focused, mature, and moving drama with a quietly perfect ending that repays the title and then some.

We are dropped into the middle of a difficult conversation taking place in a sparsely decorated bachelor pad in Tehran. Arash (Misagh Zareh) hits a button on a coffee machine, staring at the brown liquid shooting down. He returns to the table where his shaken younger brother is clearly grappling with a revelation. Mazyar (Ramtin Daghigh) keeps it together as Arash talks about handing over keys and paperwork, but then mounts a desperate argument. "Let me hook you up with some chicks. They'll be around you and keep you busy. Then we'll see if you

still think about suicide or not."

Arash has alerted Mazyar that he will be taking his own life "very soon." He is only willing to discuss what this means in practical terms — who will adopt his cat, who will take his plants — while weathering emotional reactions with the stoicism of the doctor that he is. He frames his confession as an ethical duty. It would be wrong for the news of his suicide to come as a shock. Hence, the order of the day is to notify all three siblings — Mazyar, Mahsa (Sadaf Asgari), and Massi (Forouzan Jamshidnejad) — before the quartet come together to tell the final boss: Mother (Mina Rahimzadeh).

.....

The concern is for the protestors at home,, if he dies, what will become of them?

Asgari holds in balance the most powerful argument against taking your life, which is to say that we have no idea how much we mean to other people, with a respect for Arash's autonomy and his capacity as a rational being to decide that he has no future here.

The four members of his close family give shape to the film. There are even organic outgrowths of humor born from the esoteric bonds of families. Not to mention the fact that the plants he's trying to rehome are not particularly appealing to anyone.

A visually unshowy motion picture, it relies on dialogue to do the heavy lifting. There are no false notes here and it is a minor miracle that we remain rooted in naturalistic performances. The family hear the news, there is so much to say and so little time to say it. Now is not the time to sweat the small stuff. But how can they find the right words? In the end, Mazyar, Mahsa and Massi uphold the caring wisdom of the script. Words are of less importance than being with him now.

... This may look like a humble film, yet it has a mighty scope thanks to an auteurial perspective in harmony with all of its characters.

....

Principally shot on location in Tehran (until the war forced the film team to relocate to Turkey to shoot the final interior scenes), it turns out that the world of little things exists here, too. This becomes strikingly apparent once the four siblings reach Mother's house. Arash's steely sense of duty falters for the first time in the face of her maternal love. The foursome prepare dinner together in a grave silence punctuated by instinctive food-prep advice. The innocence and dramatic irony of ma being ma proves increasingly magnetic. This is a restrained Iranian answer to Frank Capra's "It's a Wonderful Life," no less affecting because its climax holds more ambiguity than absolution.

SOPHIE MONKS KAUFMAN

ALI ASGARI

Σεναριογράφος, σκηνοθέτης και παραγωγός, γεννήθηκε στη Τεχεράνη, Ιράν.. Είναι σημαντικός ιρανός κινηματογραφιστής με πολλά διεθνή βραβεία στο ενεργητικό τους (95 βραβεία και 184 υποψηφιότητες), μεταξύ των οποίων τα Φεστιβάλ Κανών, Βενετίας και Βερολίνου. Είναι μέλος της Ακαδημίας Κινηματογράφου, Τεχνών και Επιστημών (Academy of Motion Picture Arts and Sciences).

Φιλμογραφία: Kami nour (2026), De Wind Tussen Ons (Short 2026), Komedie Elahi (2025), Balatar az barhaye asidi (2024), My Name Is Aseman (Short 2023), Επίγειες ρίμες (2023), Over Mij (Short 2022), Ta farda (2022), Yolcular (Short 2020), Witness (Short 2020), Delay (Short 2018), Εξαφάνιση (2017), In the Same Garden (2016), Il silenzio (Short 2016), La douleur (Short 2015), Bacheh (Short 2014), Bishtar az do saat (Short 2013), Barbie (Short 2012), Tonight Is Not a Good Night for Dying (Short 2011).